

Mediální „realita“

Autor: Ted Sallis

Další den a další násilný útok vašeho přátelského místního neevropského Kavkazoida na evropské půdě. Hlavně žádné obavy – naši vládcí vše kontrolují a brzy vysvětlí dle obvyklého vzorce.

Americká média kupříkladu označují střelce jako „rodného syna“ Dánska, jako by šlo o nordického Skandinávce, vikinského berserka nebo snad zádumčivě introspektivního Hamleta, a ne o **levantského semitského Araba**, který – pochopitelně – nemá v Dánsku vůbec co dělat. Zprávy mluví o palestinské etnicitě, která – pokud se to zakládá na pravdě – by mohla ještě snáze vysvětlit jeho radikalizaci s tím, jak izraelské nakládání s touto skupinou přilévá olej do ohně hněvu islámského světa.

Skutečně: úloha Židů v pokračující evropské občanské válce nízké intenzity je vcelku zajímavá, i když si odmyslíme divočejší spiklenecké teorie, jimiž se zde nehodlám zabývat. Na jedné straně muslimy rozpaluje do běla izraelský útlak Palestinců a reflexivní západní (především americká) podpora židovského jednání. Židé ovšem také výrazně podporují muslimskou imigraci do západních zemí coby součást dlouhodobého cíle rozpuštění rasového a kulturního dědictví evropských národů. Navíc představují Židé hybnou sílu za „zákony proti podněcování nenávisti“, na jejichž základě jsou Evropané stíháni při sebemenší námitce proti tomuto nahrazování genocidních rozměrů.

Naneštěstí se oběťmi „blowbacku“ stávají i jednotliví Židé, jelikož nově příchozí necítí k lidem, kteří pomohli odemknout brány Evropu invaznímu proudu, dostatečnou míru vděčnosti. A právě *toto* je velký problém. Západní elity přijímají – nadšeně přijímají – demografický a civilizační zánik Evropanů z rukou imigrantů, zamlčují jejich zločiny až po a včetně hromadného znásilňování autochtonních dětí, dívají se stranou, když obyčejní běloši žijí své životy v tichém zoufalství nad ztrátou svých čtvrtí, měst a zemi, ale – ale! – jakmile je zkriven jediný vlas na židovské hlavě, nechť Izraelci volají po židovském exodu z Evropy a západní vůdci padají na kolena v záchvatech trýzně a bolesti.

Není pochyb, že idea hromadné emigrace Židů z Evropy - scénář, který bychom měli vítat s neskrývanou radostí a veselím - vzbuzuje u totožných elit, které nad Rotherhamem nonšalantně pokrčily rameny, skutečnou hrůzu.

A co se týče imigrantských vetřelců samých? Mnohokrát jsem zde napsal, že Evropané v odpovědi na tyto masakry budou volat po rozsáhlejší imigraci, větším přílivu okupantů, rychlejším rasovém nahrazení a dalších zákonech proti nenávisti. Ty, kteří by mě považovali za přílišného pesimistu, odkazují sem.

Realita

Jsou však vůbec bílé masy o něco lepší? Nepodceňujme ani na moment slabost, stupiditu, masochismus a zbabělost bílé rasy. Člověk by předpokládal, že po Rotherhamu, *Charlie Hebdo* a tomto nastane nějaká reakce, demonstrace síly či projev hněvu. Ale ne. Nic. Rád bych zde oficiálně prohlásil: Samozřejmě - samozřejmě! - propaguji legální a nenásilný aktivismus za přežití Evropanů a ani na moment nepřipouštím sebemenší - naprosto žádné! - pochyby o tom, že se zcela distancuji od a odmítám jakékoliv násilné reakce. Přesto se však lze zamyslet nad tím, jak by se zachoval zdravý národ v reakci na tyto nehorázné urážky (zdravý národ by zejména nic podobného nedopustil, ale to ponechme na moment stranou).

Jak by vypadala normální reakce mentálně zdravého národa na odhalení Rotherhamu? Lze si představit zástupy rozhořčených Angličanů, jejich srdce planoucí po léta a desetiletí narůstajícím hněvem, jak se dobývají do věznic, vytahují odtud obviněné a lynčují je. Poté se teprve rozehřívající se dav vydává najít úředníky a policisty vlastní krve, kteří dlouhá léta odvraceli zrak od hanobení anglických dětí a následně je pověsí hned vedle samotných pachatelů. A podobně jako dobytí Bastily by tyto činy uspíšily celonárodní revoluci, která by zalila londýnské ulice krví (a pro jednu nikoliv krví Angličanů, masakrovaných imigranty). Ohledně „uprchlíků“, které musí Evropa přijímat s otevřenou náručí? Ohledně těch bárek ve Středozezemním moři? Torpédujte je. Anebo - pokud je vyspělá námořní výzbroj příliš cenná, než aby jí bylo plýtváno na takovou verbež - nechte je umřít na moři; a pokud se pokusí vylodit na evropských březích, spusťte palbu z kulometů, jelikož kulky jsou jistě lacinější než torpéda. Vetřelcům, kteří už v Evropě žijí - bez ohledu na občanství nebo místo narození - vymezte lhůtu, během níž se buď sbalí a odejdou zpět do svých skutečných domovin nebo budou muset strpět mnohem nepříjemnější osud. Takto by se zachoval normální a zdravý národ. Ale, znova opakuji: Toto neprosazují. Buďme humánní. Použijme politických prostředků. Ale dělají Evropané aspoň to? Šikují se u volebních urn, aby zvolili skutečné vůdce? V Řecku se k moci dostala proimigrační krajně levicová strana - podpořena údajně „krajně pravcovou“ Marine Le Penovou.

Žijeme v časech šílenství. A pokud se současný stav nezmění, Západ v čase šílenství i zahyne. Neříkejte, že jsme vás nevarovali. Varovali. Ale vy jednoduše neposloucháte.

Úvaha Teda Sallise A Danish Native Son vyšla na blogu EGI Notes.